

Venüs Sinekkapanının hayret verici avlanma sistemi

Venüs Sinekkapanı: Akılsız Bir Bitkide Akılları Durduran Avcılık

Avlanmak; akıl, irade, kuvvet, hız, zamanlama ve plan isteyen bir iştir. İnsan avlanmak için eğitim alır, tuzak kurar, silah kullanır, hesap yapar. Hayvanlar ise pençeleriyle, dişleriyle, hızlarıyla avlanır. Fakat şimdi öyle bir canlıya bakıyoruz ki ne akli vardır, ne kasları, ne sinir sistemi, ne de iradesi... Buna rağmen avlanır. Üstelik avını cezbederek, tuzağa düşürerek, yakalayarak ve sindirerek beslenir. Bu canlı, yaratılış harikası olan Venüs sinekkapanıdır.

Topraktan Alamayıp Böcekten Alan Bitki

Venüs sinekkapanı, besin bakımından fakir topraklarda yaşar. Topraktan alamadığı bazı gerekli maddeleri, böcekleri yakalayıp sindirerek temin eder. Yani bitkiye hem ihtiyaç verilmiş, hem o ihtiyacı karşılayacak özel bir av sistemi yerleştirilmiştir. Bu bitki sıradan bir yaprak açmaz; âdeta hesaplanmış bir tuzak kurar. Rengiyle böceği kendine çeker, salgıladığı tatlı kokuyla onu davet eder, hassas tüyleriyle gelişini fark eder ve uygun anda kapanarak avını yakalar.

Saniyenin Onda Birinde Kapanan Tuzak

Bir insanın avucuna konan sineği yakalaması çoğu zaman mümkün olmaz. Fakat siniri, kası, gözü ve beyni olmayan bu bitki, üzerine gelen böceği saniyenin çok kısa bir diliminde yakalar. Böcek kırmızı lobların içindeki hassas tüylere dokunduğunda bitki bunu algılar. Bu temas, elektriksel bir sinyale dönüşür. Sinyal yaprağın kapanma mekanizmasını harekete geçirir ve iki yaprak avın üzerine bir kapan gibi kapanır. Burada insanı hayrete düşüren şey şudur: Bir bitki nasıl olur da temas algılar, sinyal üretir, karar verilmiş gibi hareket eder ve avını kaçırmadan yakalar?

Gereksiz Yere Kapanmayan Hassas Sistem

Bu tuzak gelişi güzel çalışmaz. Eğer içine bir yağmur damlası düşerse kapan hemen devreye girmez. Ölü bir parça veya önemsiz bir temas, sistemi boş yere çalıştırmaz. Çünkü kapanın harekete geçmesi için hassas tüylerin kısa aralıklarla tekrar uyarılması gerekir. Bu çift uyarı sistemi sayesinde bitki enerjisini israf etmez. Eğer her dokunuşta kapansaydı, yağmur damlasına, rüzgârın sürüklediği küçük parçalara ve faydasız temaslara kapanır; enerjisini boşa harcar, belki de hayatını sürdüremezdi. Demek ki burada yalnızca kapanan bir yaprak değil, ölçülü çalışan bir kontrol mekanizması vardır.

Avı Yakalamak Yetmez, Sindirmek de Gerekir

Venüs sinekkapanı avını yakaladıktan sonra iş bitmez. İçeride hapsolan böcek çırpındıkça hassas tüyleri tekrar uyarır ve kapan daha sıkı hâle gelir. Ardından bitki sindirici sıvılar salgılar. Bu sıvılar böceği yavaş yavaş parçalar ve bitki, ihtiyaç duyduğu besinleri ondan alır. Şimdi soralım: Bu bitki böceğin içinde kendisine lazım olan maddeler bulunduğunu nereden biliyor? Onu sindirecek enzimi kim hazırladı? Avını yakalayan tuzak ile avını eriten kimyevî sistemi aynı bedende kim birleştirdi?

Bir Bitkiye Avcılığı Kim Öğretti?

Bu sistemi kurabilmek için av olacak böceklerin neye ilgi duyduğunu bilmek gerekir. Hangi renge yaklaşacaklarını, hangi kokuya yöneleceklerini, hangi temasla tuzağın kapanacağını, hangi enzimlerle sindirileceklerini ve hangi durumda kapanın boşa çalışmaması gerektiğini hesaplamak gerekir. Venüs sinekkapanı bunların hiçbirini bilemez. Ne böceği tanır, ne kimya bilir, ne mühendislik yapar, ne de enerji hesabı çıkarır. Fakat yaptığı iş, bütün bu ilimleri gerektiren bir neticedir.

Tesadüfün Çaresiz Kaldığı Yer

Eğer bu muhteşem sistem tesadüfe verilirse, tesadüfün önce böceği tanıması, sonra onu cezbetmeyi bilmesi, sonra yaprağı tuzağa çevirmesi, sonra elektriksel uyarı sistemi kurması, sonra gereksiz kapanmayı engellemesi, sonra sindirici enzimleri hazırlaması gerekir. Oysa tesadüf bilmez, görmez, seçmez, hesap yapmaz, ihtiyaç anlamaz. Şuursuz sebeplerin, böyle şuurulu ve hikmetli neticeleri meydana getirdiğini söylemek, aklın ve insafın kabul edeceği bir şey değildir.

Netice

Venüs sinekkapanı sessiz bir bitkidir; fakat yaptığı işle çok büyük bir hakikati haykırır. Kökü toprağa bağlıdır; fakat avcılığı insanı hayrete düşürür. Ne gözü vardır, ne beyni vardır, ne eli vardır; fakat avını cezbeder, yakalar, ayırt eder, sindirir ve ondan beslenir. Bu bitkinin her yaprağında ilim görünür, her kapanışında hikmet görünür, her sindirişinde kudret görünür. Öyleyse bu sanat bitkinin değil, tesadüfün hiç değil; sonsuz ilim, irade, hikmet ve kudret sahibi olan Allah'ın eseridir.